

Kurt Frederiksen (FK):

Hvis lovgivningen på nogen måde skaber fortolkningsproblemer, skal den laves om, og derfor støtter vi fuldt ud SF's forslag i dette tilfælde.

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil gerne takke for de mange meget positive tilsagn, der er givet til, at vi kan få løst denne for lovgivningsmagten måske lille sag, men som det for mange mødre og forældre, som har syge børn, som på grund af de forhold, der er på danske sygehuse og på børneafdelingerne, kommer ud og ind af sygehuse, er vigtig at få løst.

Jeg er glad for, at socialministeren er enig med mig i, at som bestemmelserne er udformet, giver de de problemer, som vi har nævnt i forslaget. Jeg vil godt give tilsagn om at lytte til socialministeren under udvalgsarbejdet, med hensyn til, hvordan og hvorledes vi kommer videre. Det er ikke for mig og for Socialistisk Folkeparti nogen betingelse, at det skal være i vores navn, at det bliver gennemført, men snarere at det bliver gennemført.

Jeg fornemmede ikke, at der under debatten var de store politiske skel ned igennem salen om det, så derfor håber jeg, at vi kan komme frem til en rimelig løsning.

Når jeg alligevel har bragt sagen frem i folketingsalen, skyldes det, at man ikke i svarene på de spørgsmål, som vi tidligere har rejst over for Socialministeriet, har lugtet lunt og sagt: Der er et problem her, som vi bør få løst. Der er også en række andre tilfælde, hvor vi har peget på en uheldig administration, både over for ministeriet og ankestyrelsen, uden at man har taget sagen op af egen drift.

Det er ikke sådan, at vi i SF mener, at Folketinget skal være en tredje ankeinstans inden for det sociale eller arbejdsmarkedets område. Disse ting burde kunne løses i administrationen derude.

Jeg skal takke ordførerne. Jeg vil dog sige til fru Jytte Andersen, at man da godt kan lave en række undersøgelser om det, men hvis vi er enige om det, og hvis vi tror på hinanden, er det bare et spørgsmål om, hvordan vi får givet besked om, at i forlængelse af fødslen kan der gives en forlængelse på 5 uger. Jeg vil gerne være med til 10 uger, ja, til 13 uger. Når vi har sagt 5 uger, er det, fordi vi har vejret, at det var dér, vi kunne opnå enighed.

Jeg skal ikke trække tiden længere ud, men takke både på børnenes, på mødrenes og fædrenes vegne for en velvillig behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for yderligere flygtningebestillinger i 1987.

Af Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 12/11 87).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):**

Aktstykke nr. 67 om forhøjelse af bevillingen til integrationsbistand til flygtninge indgår som normal tilpasning af Dansk Flygtningehjælps bevillinger til et ændret antal flygtninge under integration. Aktstykket indeholder ud over sagen om transport af flygtninge ikke egentlige aktivitetsændringer i integrationsarbejdet.

Regeringen mener, at Danmark nationalt bør påtage sig sin del af løsningen af det internationale flygtningeproblem. Det giver den eksisterende udlændingelov og de ændringer i denne, som nu behandles i Folketinget, mulighed for.

Men flygtningearbejdet har ingen mening, hvis vi ikke gennem integration giver flygtningene rimelige muligheder for at klare sig i det danske samfund. Jeg mener derfor, det er helt nødvendigt at fastholde det integrationsprogram, som aktstykke 67 søger bevillingsmæssig hjemmel til.

[Socialministeren]

Med hensyn til spørgsmålet om betaling af rejser for familiesammenførte ægtefæller og børn søges der i aktstykket bevillingsmæssig hjemmel til afholdelse af disse udgifter. I aktstykke 67 er der redegjort for udviklingen på området i 1985, 1986 og 1987.

Efter de drøftelser, der har været i Finansudvalget om spørgsmålet, mener regeringen, at staten bør afholde rejseudgifterne for familiesammenførte ægtefæller til og børn af herboende flygtninge.

Modtagelse af flygtninge og familiesammenførte til udlændinge sker i overensstemmelse med bestemmelserne i udlændingeloven. Jeg mener derfor, at en debat om, hvorvidt der er for mange eller for få familiesammenføringer, bør gennemføres i forbindelse med behandlingen af udlændingeloven og ikke under en debat om, hvem der skal betale nogle rejseudgifter.

Henning Rasmussen (S):

I år ventes det, at Dansk Flygtningehjælp får overgivet 4.500 flygtninge, som den så har ansvaret for, mod ca. 7.300 i fjor, altså et betydeligt fald. Disse 4.500 mennesker er kommet til vort land, fordi de har måttet flygte fra forfølgelse og undertrykkelse og i mange, mange tilfælde fra tortur og trusler på livet, eller fordi de er ægtefæller til eller mindreårige børn af mennesker, der har måttet flygte.

Vi har en medmenneskelig forpligtelse til at hjælpe dem, til at give dem en chance for at overleve og for at få en nogenlunde rimelig og meneskeværdig tilværelse. Vi har også en juridisk forpligtelse, fordi vi har tiltrådt en aftale, den, der hedder FN's Flygtningekonvention, som pålægger os at tage imod forfulgte mennesker, der søger beskyttelse i vort land.

Resultatet af at følge Fremskridtspartiets forslag vil derfor være, at vi løber fra vort medmenneskelige ansvar og fra vore juridiske forpligtelser. Det vil i øvrigt konkret betyde, at tusinder af flygtninge, som vi har i vort land i dag, kommer i den situation, at der ikke er en krone nogetsteds til at sikre, at de får mad, husly og klæder på kroppen.

Derfor afviser vi blankt og uden tøven forslaget og glæder os over, at det store flertal i Folketinget formentlig fortsat vil være enigt med os i den flygtningepolitik, vi fører.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg har måske lidt svært ved at forstå, at Fremskridtspartiet har fremsat dette beslutningsforslag. Det kan formentlig kun skyldes, at Fremskridtspartiet er imod aktstykket, som beslutningsforslaget drejer sig om, men ligefrem at bruge det til at komme med beslutningsforslag synes jeg måske ikke rigtig er i overensstemmelse med parlamentarisk skik, for aktstykket drejer sig om spørgsmålet om integration af flygtninge. Spørgsmålet om, hvor mange flygtninge vi skal have i Danmark, afgør Folketinget selvfølgelig delvis, fordi vi har en udlændingelov, som vi sidste år strammede op. Det er altså udlændingeloven, der afgør antallet af flygtninge, og efter hvilke regler Danmark skal modtage flygtninge.

Jeg synes, det ville være en totalt håbløs og vanvittig situation at forestille sig, at personer, der har modtaget asyl i Danmark – og det er dem, en del af aktstykket drejer sig om – ikke skal kunne integreres i det danske samfund. Det finder jeg ganske urimeligt, og en del af aktstykket er også baseret på, at man nu har fået et andet skøn for så vidt angår både 1986 og 1987 med hensyn til antallet af flygtninge.

En del af aktstykket drejer sig også om spørgsmål om transportudgifter for flygtninge, og her er tale om flygtninge, som er godkendt af FN's Flygtningehøjkommissariat, hvor der gives et bidrag til flygtningeorganisationen ICM. Og vi støtter så på den måde, at vi betaler for transporten. Det synes vi heller ikke er urimeligt – i betragtning af, at der nu er en kvote på 250 og det er mennesker, som vi over for FN påtager os at tage imod som flygtninge.

Til sidst er der spørgsmålet om, hvorvidt vi skal betale eller ikke betale for personer, som kommer hertil som led i en familiesammenføring, altså ægtefæller til eller børn af personer, der har asyl. Jamen her burde forslagsstillerne jo kende regeringens holdning og vide, at det var et flertal i Finansudvalget, som pålagde socialministeren at komme med aktstykke nr. 67, som det ser ud nu, således at det også omfatter familiesammenføringer, og at det er dér, folketingsflertallet ligger, så derfor skal jeg også på Det Konservative Folkepartis vegne afvise dette forslag.

Ingerlise Koefoed (SF):

Vi har i Finansudvalget den mindretalsbe-

[Ingerlise Koefoed]

skyttelse, kan man vel næsten kalde det, at vi, når et enkelt medlem af Finansudvalget eller et enkelt parti i Finansudvalget gerne vil have drøftet en sag i folketingssalen og ikke vil nøjes med at drøfte den i Finansudvalget, siger: Det er i orden, så må du tage den ned i folketingssalen. Derfor har vi heller ikke i Finansudvalget ønsket at modsætte os, at hr. Behnke, som er medlem af Finansudvalget, bad om at få aktstykket herved i form af en folketingsbeslutning.

Men selvfølgelig synes nogle af os, at det måske er en lidt overflødig handling, fordi der så klart i Finansudvalget havde vist sig et flertal for, at dette aktstykke skulle igennem, og dermed naturligvis også for, at der skulle bevilges de nødvendige penge til asylansøgernes videre ophold og til familiesammenføring for flygtninge.

Jeg synes ikke, at Fremskridtspartiet skal have held til at starte en større flygtningedebat med dette beslutningsforslag. Vores flygtningepolitik er kendt, Fremskridtspartiets flygtningepolitik er også kendt, og der er ikke nogen grund til på grundlag af dette at gå i detaljer med sagerne.

Men jeg vil gerne takke socialministeren, fordi hun her har taget flertallet i Finansudvalget til sig og sagt, at det er ikke ved et beslutningsforslag af denne art og ikke ved et aktstykke i Finansudvalget, at man afgør, hvordan man skal afholde og hvem der skal afholde udgifterne til familiesammenføring for asylansøgernes familier. Det må være et spørgsmål om udlændingeloven, og kommer det spørgsmål i forbindelse med udlændingeloven her i salen, skal vi selvfølgelig nok tage den samme stilling til det, som vi har taget i Finansudvalget, men det er en anden diskussion, og den får vente.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Jeg kan da heller ikke tro, at Fremskridtspartiet ønsker at starte en generel flygtningedebat. Det havde vi jo den 13. oktober på foranledning af Fremskridtspartiet selv, og i den forbindelse havde Venstre også en række kritiske spørgsmål til den flygtningepolitik, vi fører, men det er vel ikke det, vi skal drøfte i dag.

Man har bedt om at få aktstykket om flygtningbevillinger behandlet her i salen. Aktstykket indeholder, som det tidligere er blevet nævnt, udgifter til integration af flygtninge.

Der er tale om flygtninge, som er kommet hertil i henhold til gældende lov. Jeg har svært ved at forestille mig – men det må vel være det, Fremskridtspartiet mener – at vi overhovedet ikke skal bruge nogen penge til at integrere de flygtninge, som allerede er kommet hertil i henhold til gældende lov. Venstre er ikke enig i det synspunkt, og vi føler os forpligtede til at støtte afholdelsen af de udgifter.

Derudover indeholder aktstykket også oplysninger om, at Dansk Flygtningehjælp uden hjemmel eller tilladelse havde fortsat med at yde rejsegodtgørelse til ikkeflygtninge i forbindelse med familiesammenføringer. Det er selvfølgelig kritisabelt, at Dansk Flygtningehjælp tror, at den kan lave sine egne regler.

Imidlertid er der sket det politisk – og det kan jo heller ikke være Fremskridtspartiet ukendt – at der er et flertal for at fortsætte denne ordning, og det flertal har regeringen måttet bøje sig for. Venstre foreslår, at man vedtager aktstykket, og er selvfølgelig enig i, som andre ordførere har været inde på, at spørgsmålet om, hvilke regler der skal gælde for familiesammenføringer, ikke skal behandles i forbindelse med dette aktstykke, men vi ønsker alligevel at tilkendegive, at vi ser frem til, som justitsministeren har annonceret på tidligere tidspunkter, at der netop kommer forslag om stramninger i reglerne om familiesammenføringer.

Aase Olesen (RV):

Det Radikale Venstre har i lighed med de øvrige partier i Finansudvalgets flertal indstillet aktstykke nr. 67 til vedtagelse, og vi må selvfølgelig afvise det forslag til folketingsbeslutning, som Fremskridtspartiet har stillet.

Jeg vil yderligere på Det Radikale Venstres vegne anbefale, at vi får en meget hurtig udvalgsbehandling, sådan at der ikke mere kan rejses tvivl om, at man selvfølgelig skal kunne finansiere det integrationsarbejde, som foregår. Jeg kan i det hele taget slet ikke forestille mig, hvad Fremskridtspartiet har haft i tankerne, hvis man har haft en idé om, at man fra dags dato skulle standse bevillinger til integrationsbestræbelserne. Jeg går ud fra, at også Fremskridtspartiet mener, at de mennesker, der er kommet hertil, bør integreres i det danske samfund, ellers hører da i hvert fald alting op. Jeg har lyst til at tilføje, at når der ligesom findes en pukke i familiesammenføringerne, hænger det

[Aase Olesen]

sammen med, at Dansk Flygtningehjælp i flere år har haft meget andet at se til, og at der derfor rent faktisk nu er ophobet en hel del ansøgnin-ger.

Jeg mener, at integrationsbestræbelserne ikke kan lykkes, hvis det ikke er muligt for den flygtede at få sin familie til Danmark. Man må huske, at der er tale om mennesker, som ikke bare er flygtet fra deres land, men i mange tilfælde er flygtet fra deres familie, og hvis man stadig væk har det med sig i sin dagligdag, kan enhver indse, at integrationsbestræbelserne ikke kan lykkes. Derfor anbefaler vi altså, at aktstykke nr. 67 får en let gang igennem Folketinget.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Årsagen til, at aktstykket er havnet i salen, må være, at Fremskridtspartiet som ved tidligere lejligheder ønsker at bekræfte over for befolkningen og sig selv, at det står alene med sine synspunkter. Andet kan det jo ikke være, for vi har et aktstykke her, som skal vedtages, for at vi kan følge den eksisterende lov, og den eksisterende lov taler om at få gennemført integrationsprocessen og familiesammenføring med ægtefæller og børn. Integrationsprocessen har vi haft mulighed for at følge i det område, hvor vi selv bor, og derfor ved vi, hvor væsentligt det er at lære lidt om dansk baggrund, dansk sprog osv. Lige så vigtigt er det for at kunne fungere nogenlunde rimeligt oven på den meget hårde tur, det ofte har været at komme hertil som flygtning, at blive ført sammen med sin ægtefælle og sine børn. Det kan vi jo sige os selv ville være tilfældet, hvis vi stod i samme situation.

Jeg er overbevist om, at Fremskridtspartiet vil blive ved, for det er en mærkesag, en vælgersag – det er der ikke noget at sige til – men lige så væsentligt er det, at vi cementerer at afvise det.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det var egentlig ikke meningen, at jeg ville have taget ordet under denne debat, for det er, som det også er blevet nævnt, en sag, der fortrinsvis hører under Finansudvalget. Jeg kan alligevel ikke lade være, når man bemærker, med hvilken arrogance de andre ordførere behandler denne sag og nærmest anklager Fremskridtspartiet for nogle synspunkter og nogle holdninger og nogle meninger, som vi rent fak-

tisk ikke har. Dette er åbenbart kun for at tilfredsstille os selv, er der nogle ordførere der faktisk er så arrogante at påstå. Det er udelukkende en påstand, som jeg skal lade stå for fru Yvonne Herløv Andersens egen regning.

Jeg vil godt sige til fru Grethe Fenger Møller, at det rent faktisk ikke er Folketinget, der afgør, hvor mange flygtninge der kommer hertil. Det var forkert, det, fru Grethe Fenger Møller kom med, for det er sådan, at ministrene bliver uendelig overraskede, når de finder ud af, at der kommer flere flygtninge end det antal, man først havde regnet med ville komme og først havde søgt om i Finansudvalget. Det kommer altid bag på ministrene. Det kan jeg ikke forstå, for vi forsøger faktisk fra Fremskridtspartiets side at gøre, hvad vi kan for at fortælle, at tingene nok kommer til at forholde sig anderledes, hvad de faktisk også gør. Familiesammenføringen er heller ikke noget, Folketinget afgør, fru Grethe Fenger Møller; det var forkert, det, der blev sagt.

Så er der blevet snakket om, at vi ikke her skal have en debat om, hvem der er kommet hertil, og i det hele taget ikke en generel flygtningedebat, men Folketinget bestemmer jo sådan set selv, hvordan debatten skal være. Hvis vi fra Fremskridtspartiets side ønsker at få aktstykket ned i salen, er det naturligvis, fordi der før folketingsvalget var en meget, meget stærk debat i medierne og rundt omkring vedrørende familiesammenføringen.

Nu så jeg, at justitsministeren var til stede lige før, og jeg vil spørge justitsministeren, hvor langt man er kommet med hensyn til initiativer på familiesammenføringsområdet. Det er en debat, vi endnu har til gode her i folketingssalen, og jeg vil indtrængende bede ministeren om at komme med initiativ på dette område, for det har ministeren udtalt til pressen at han vil gøre, men det var selvfølgelig også, da debatten var på det højeste.

Her drejer det sig om nogle ekstra bevillinger og om 3.300 flygtninge yderligere. Det er forkert, når de andre ordførere forsøger at gøre denne debat anderledes, end den rent faktisk burde være, men det er typisk for Folketingets partier, at hver evig eneste gang det drejer sig om flygtninge, forsøger de at feje tingene ind under gulvtæppet, altså undtagen hvis vi står umiddelbart foran et valg. Jeg kan se, at hr. Henning Rasmussen smiler overbærende. Jeg

[Pia Kjærsgaard]

skal minde hr. Henning Rasmussen om, at hans parti, Socialdemokratiet, faktisk havde en temmelig stærk debat i dagene op til folketingsvalget, og jeg sagde i den flygtningedebat, vi havde herinde kort tid efter folketingsvalget, at det nok var en af grundene til, at Socialdemokratiet ikke gik så stærkt tilbage, som meningsmålingerne tydede på.

Der blev også sagt, at vi står alene. Det gør vi rent faktisk ikke. Fru Yvonne Herløv Andersen må også have bemærket de meningsmålinger, der har været vedrørende flygtninge. De er blevet foretaget ganske mange gange, og vi står bestemt ikke alene med hensyn til vores holdning vedrørende flygtningeområdet. Vi står alene i Folketinget, men ikke ude i befolkningen, og det burde også fru Yvonne Herløv Andersen lytte efter.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt gøre fru Pia Kjærsgaard opmærksom på, at jeg, da jeg stod heroppe, sagde, at det var ethvert partis ret at få en sag fra Finansudvalget ned i folketingssalen. Det synes jeg det skal være, og det har det altid været, og det er i orden, men det er også ethvert partis ret at sige, at vi ikke synes, denne diskussion hører sammen med en aflysning eller en bevarelse af dette aktstykke. Det har vi også sagt. Vi har sagt, at dette vedrører udlændingeloven, og hvis Fremskridtspartiet vil have taget det op i forbindelse med udlændingeloven, bliver der såmænd også nok en mulighed for det.

(Kort bemærkning).

Herning Rasmussen (S):

Jeg har bare lyst til at sige, at de 4.500 mennesker, hvis fremtid i Danmark vi taler om, er mennesker, der faktisk alle sammen er i Danmark i øjeblikket, og som er kommet hertil efter den lovgivning, der gælder, hvad enten det er direkte som flygtninge, eller det er i kraft af familiesammenføringsreglerne. Når det drejer sig om familiesammenføringsreglerne, er der i stort set alle tilfælde, det gælder til 99 pct., tale om ægtefæller og deres mindreårige børn. Det, der er spørgsmålet, er: Skal de sættes på gaden i allerbøgstaveligste forstand, eller skal vi leve op til vores forpligtelser med hensyn til at sørge anstændigt for dem? Det er det, det drejer sig

om og ikke andet. Resten kan fru Pia Kjærsgaard spare sig for.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg mener, det er korrekt at sige, at Folketinget afgør principperne for dansk flygtningepolitik. Danmark har tiltrådt Genèvekonventionen. Danmark har flere gange i løbet af 1980'erne ændret på vores udlændingelov. Først har vi liberaliseret den, sidste år har vi strammet den, og nu har regeringen fremsat et forslag, der ligger i Retsudvalget, og som går ud på, at vi fastholder den stramning, vi vedtog sidste år. Vi fastlægger principperne for vores flygtningepolitik, men det er nu altså med flygtningepolitikken, som det er med folkepensionisterne, man kan lægge et folkepensionsniveau, men man kan ikke sige noget om, hvor mange folkepensionister der kommer hvert eneste år, det er også et skøn. Det er det samme med hensyn til flygtninge: Det er et skøn, hvor mange der kommer, og dér har vi altså været i en situation, hvor man i 1986 og 1987 har skønnet, at antallet blev lavere, end det rent faktisk blev.

Derfor mener jeg da også, at det er nødvendigt, at man dækker disse udgifter ind og retter op på det skøn, der har været foretaget. Man kan ikke sige, fordi man har skønnet, at der kom et færre antal flygtninge, som opfylder udlændingelovens betingelser, at disse flygtninge så ikke skal integreres i det danske samfund.

Jeg kan da være enig med fru Pia Kjærsgaard i én ting: Jeg har da også været lidt forundret over Socialdemokratiets holdning i denne sag, for det er da rigtigt, som fru Pia Kjærsgaard sagde, at under valgkampen bølgede flygtningedebatten, og da var Socialdemokratiet også ude med synspunkter om familiesammenføringsreglerne, som vi ikke rigtig hører i dag, og som også har bevirket, at det aktstykke, vi i dag diskuterer, har fået en anden ordlyd, end det havde oprindeligt.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil sige til fru Pia Kjærsgaard, at det, der kan aflæses af opinionsmålingerne, er et resultat af uvidenhed, manglende oplysning og angst for det fremmede.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Til det sidste har jeg faktisk lyst til at benytte et ganske enkelt ord, som en anden parlamentariker benyttede i sidste uge, og det er: Nå.

Jeg vil godt spørge hr. Henning Rasmussen, om det ikke er korrekt, når vi taler om familiesammenføringer, at det også drejer sig om forældre. Det synes jeg, at man har undladt at sige i den senere tids debat. Jeg ved, at der er socialdemokrater, der har udtalt, at det er urimeligt, at man kan rejse ned og gifte sig, hvorefter man også kan tage hele svigerfamilien med herop. Hr. Henning Rasmussen må indrømme, at den form for familiesammenføring, vi har i øjeblikket, totalt udhuler det indvandrerstop, som Folketinget har vedtaget. Jeg synes, det er vigtigt, hvad enten man vil det eller ej, at vi får en debat om dette emne, for det er rent faktisk noget, der fortsat optager en meget, meget stor del af befolkningen og i langt, langt alvorligere grad burde optage en stor del også af Folketingets medlemmer.

Det er også væsentligt, synes jeg, at det er den danske skatteborger, der betaler alle disse penge for familiesammenføringer. Det var stadig væk en anden snak, hvis det var folk, der kunne sørge for sig selv, men det er altså den danske skatteyder, som skal poste penge ud til dette foretagende, og det er der stor utilfredshed med. Men jeg vil godt have nogle relevante bemærkninger fra hr. Henning Rasmussen om, hvor hans parti i øjeblikket står med hensyn til flygtningespørgsmålet og familiesammenføringer, og så skal jeg i øvrigt undlade at referere flere af de kommentarer, der er kommet fra ganske mange socialdemokrater inden folketingsvalget.

Formanden:

Jeg minder om, at det forslag, vi har til behandling, er et forslag til folketingsbeslutning om stop for yderligere flygtningbevillinger i 1987. Det beder jeg også de kommende ordførere være opmærksomme på.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal ikke gøre meget ud af det med de kommende flygtningbevillinger sammenholdt med det, fru Pia Kjærsgaard uden hold i virke-

ligheden påstår: at vi modtager mange flygtninge. Enhver, der har prøvet at sætte sig ind i flygtningesagen, ved, at det er usandt.

Det er beklageligt, at et folketingsmedlem, der går op og deltager i diskussionen på den måde, end ikke gider sætte sig ind i reglerne vedrørende familiesammenføring. Fru Pia Kjærsgaard burde dog vide, at det kun gælder forældre, der er i en vanskelig situation i hjemlandet, og som er over 60 år.

Det vrøvl – undskyld udtrykket – som fru Pia Kjærsgaard sagde om, at man bare kunne gifte sig og tage svigerforældrene herop, hører jo ingen steder hjemme. Det er den slags vildledning, som ødelægger enhver fornuftig debat.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Denne diskussion er en diskussion om flygtninge og ikke en diskussion om indvandrere, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde tidligere: at i 99 pct. af de tilfælde, hvor der er tale om familiesammenføring i forbindelse med flygtninges ophold i Danmark, er der tale om deres ægtefæller eller mindreårige børn. Det var det, jeg sagde, og det er det, sagen drejer sig om i dag. Det er menneskeligt det eneste rigtige at gøre – hvad også socialministeren var inde på – alt andet er direkte umenneskeligt.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Der er nok ingen her i salen, der er i tvivl om, hvilken flygtningepolitik vi i Kristeligt Folkeparti har ønsket at føre, og vi må også i dette tilfælde sige, at vi ønsker at være med til at opfylde både vore medmenneskelige og vore juridiske forpligtelser over for disse mennesker. Og ligesådan med vore integrationsbestræbelser, dem skal det heller ikke mangle på, det er jo den flygtningepolitik, vi har ønsket at føre til enhver tid. Vi må også se på denne sag på den måde, at det formentlig hovedsagelig drejer sig om flygtninge, der allerede er her i landet, og vi må nok sige, at vi ikke kan være med til at anbefale det, der er foreslået af Fremskridtspartiet.

Det ville måske være en fordel at se på disse familiesammenføringer som noget positivt, noget rent menneskeligt, noget socialt, der er med til at opfylde vore medmenneskelige forpligtelser også over for de mennesker, så de kan få en rimelig tilværelse i vort samfund og opnå at blive integreret på en god måde. Vi vil derfor afvise dette forslag.

Berlau (FK):

Langt den største trussel, Danmark står over for i forbindelse med udlændinges adgang til Danmark, er vort medlemskab af Fællesmarkedet. Det burde Fremskridtspartiet koncentrere sine kræfter om – langt mere end om spørgsmålet om de flygtninge, Danmark modtager.

Vi ved, at der i løbet af en kort årrække vil ske nogle kraftige forskydninger i befolknings-sammensætningen mellem de enkelte lande som konsekvens af vort medlemskab af Fællesmarkedet, men Fremskridtspartiet er jo svoren tilhænger af det stads, og derfor kan vi ikke forvente, at der kommer ligefrem bølger fra dem.

Så sagde fru Pia Kjærsgaard, at det var en forfærdelig arrogance, der blev lagt for dagen i denne diskussion. Jeg kan kun sige: Velkommen i klubben! Vi har det på samme måde med en lang række af de forslag, vi har fremsat herinde, og jeg synes såmænd heller ikke, at Fremskridtspartiet i de debatter har været alt for høfligt i forhold til Fælles Kurs.

Jeg bliver nødt til at melde mig i foreningen af de ordførere, som har givet udtryk for afvisning af dette forslag, men det skal i hvert fald have den bemærkning med på vejen, at jeg synes, de øvrige politikere noget elegant springer hen over noget, der i befolkningen diskuteres som et alvorligt problem. Se dog i øjnene, at der er en form for organisation, der opererer i indvandrer- og flygtningekredse, og som vel i al almindelighed burde betragtes som kriminel! Vi ved, at der er folk, der opererer med falske pas, falske papirer og andet, og vi ved, at der er folk, der bliver accepteret som flygtninge i Danmark, men som ikke er flygtninge. Det skal selvfølgelig ikke overskygge den indsats, som Danmark bør gøre i forhold til flygtningene. Vi skal behandle flygtninge på en rimelig og forsvarlig måde i Danmark, og flygtninge skal selvfølgelig forsvares på fornuftig vis i Danmark. Man skal ikke lukke øjnene for, at der plattes og svindles på nogle leder og kanter, men det skal selvfølgelig ikke forvirre politikerne, og det skal slet ikke forlede os til at tage Fremskridtspartiets beslutningsforslag her alvorligt.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Når der kommer så mange flygtninge, som der er kommet her til landet i de senere år, er

det klart, at der også blandt dem er nogle tvivlsomme eksistenser, ligesom der er tvivlsomme eksistenser blandt alle os andre. Og fordi der sker nogle administrative fejl i farten, skal det da ikke medføre, at partierne skal leve op til at forstærke den stemning, der er i befolkningen: at de fleste af de flygtninge, der kommer ind, ikke skulle være her. Selvfølgelig skal man lytte efter befolkningen, men har man en medmenneskelig og solidarisk holdning over for mennesker i nød, har man til opgave at gå ud og forklare andre mennesker, hvorfor man har den holdning, hvad det er, der gør, at man har den holdning, og hvorfor man ikke vil ændre den på grund af en oppustet folkestemning på grund af nogle ting, som er beklagelige, men som dog ikke er typiske for hele flygtningeområdet.

Derfor: Om der så kommer en nok så voldsom folkebevægelse, ændrer vi ikke vores holdning, som er den, at Danmark skal være åbent over for mennesker i nød.

Formanden:

Det forekommer mig stadig væk, at vi er helt ude på kanten af det forslag, der er til behandling.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Det er altså ikke min skyld, at vi er kommet ud i den diskussion.

Jeg synes ikke, at fru Ingerlise Koefoed skal springe så elegant hen over noget, som er et problem. Det er en latent politikerfejl, at man forsøger at lukke øjnene for de problemer, der rører sig ude i befolkningen, og jeg tror, det kommer til at svie til os på et eller andet tidspunkt i den politiske virkelighed.

Forleden dag var der en hel gruppe turister på Kronborg, der hoppede af – hvis man kan kalde det sådan – og meldte sig som politiske flygtninge i Danmark. Jeg skal tage meget fejl, hvis ikke hele horden bliver accepteret som politiske flygtninge i Danmark, på trods af at de under ingen omstændigheder burde have en sådan status. Det er den slags, der er med til at ødelægge diskussionen om de reelle flygtninge, som er i livsfare forskellige steder i verden, og som søger ophold i Danmark. Vi har ved tidligere lejligheder givet udtryk for den problematik.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fru Pia Kjærsgaard stillede mig det spørgsmål, hvornår jeg ville fremkomme med forslag om ændring af familiesammenføringsreglerne.

Jeg kan hertil sige, at jeg regner med i løbet af et par uger at kunne fremsende til Retsudvalget forslag om forskellige muligheder for at foretage begrænsninger. Der kan være tale om både administrative ændringer og lovændringer. Vedrørende de administrative ændringer vil jeg dog gerne sige, at jeg ikke agter at gennemføre dem uden en forudgående drøftelse i Retsudvalget. Det mener jeg også jeg har givet tilsagn om.

Med hensyn til eventuelle lovændringer mener jeg, at de vil kunne ske i forbindelse med det lovforslag, der er til behandling i Retsudvalget.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard har ordet for en kort bemærkning. Jeg håber, det er om den sag, der er til behandling.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det håber jeg sandelig også.

Kan justitsministeren bekræfte, at mens man tidligere har opereret med meget fantastiske tal om familiesammenføringer, når det gælder flygtninge, er det tal, man skal gange med, når man har én flygtning, 0,16?

Behnke (FP):

Grunden til, at Fremskridtspartiet har anmodet om at få dette aktstykke behandlet i folketingsalen, er for det første, at vi mener, det er urimeligt, at der hvert år ved vedtagelsen af finansloven for det kommende år bevidst opføres et lavere tal for, hvor mange flygtninge der skal modtages i det kommende år. Således var der på finansloven for 1987 kun opført 1.200 flygtninge, og nu regner man altså med, at der i alt kommer 4.500 flygtninge i indeværende år. Man kunne foranlediges til at tro, at det skyldes et uventet antal spontanflygtninge, som ingen kunne have forudset. Men ak nej, så let er det desværre ikke, for ser vi på 1988, regnede regeringen i sit første oplæg til finanslov for 1988 med 1.200 flygtninge; så har regeringen revideret sin opfattelse og stillet ændringsforslag til

finansloven, og nu regner man med 1.500 flygtninge.

Det helt store paradoks kommer, når man så sammenligner socialministerens ændringsforslag til finansloven med justitsministerens udsendte beretning over regeringens målsætning vedrørende flygtningespørgsmålet. I den beretning regner man nu pludselig med 3.500 flygtninge i 1988, altså allerede her mere end 2.000 flere flygtninge, end socialministeren søger penge til i 1988. Det vil sige, at vi også i 1988 kommer til at opleve, at der ud over de penge, der er afsat på finansloven, skal bevilges millioner af ekstra kroner til flygtninge, og vi mener, det er både uærligt og uhæderligt, at man gør det på den måde. Den praksis med at sætte flygtningeaftallet for lavt betyder for 1987, at mens der på finansloven var afsat 22,2 mio. kr., kommer udgifterne helt op på 245,3 mio. kr. Det kunne have været rimeligt, hvis der blot var tale om en lille afvigelse, men man er oppe på en afvigelse med en faktor 10; det er simpelt hen ikke rimeligt, at man på den måde underbudgetterer. At det ikke kun er i det sidste par år, man har ført den efter vores mening fordækte politik, viser tallene fra 1986. Da kom der 7.281 flygtninge, og man havde forudset, at der ville komme 6.612.

Vi forstår godt, at regeringen fører det, vi vil kalde en fordækt politik, for ude i befolkningen er der en kæmpemodstand mod, at Danmark skal modtage så mange flygtninge, som tilfældet er. Det ved regeringen godt, og derfor forsøger man at luske flere flygtninge ind i landet og luske flere penge ud til flygtninge ved denne smarte budgetteknik. Man går så ud i landet på vælgermøder og lover, at der kun vil komme 1.200-1.500 flygtninge, mens man udmærket godt ved, at det bliver både 3.000 og 4.000.

Nu går den imidlertid ikke længere. Fremskridtspartiet mener, at der er en så kraftig opinion i befolkningen imod den politik, man fører herinde - uanset hvad SF så mener - at vi vil have, at hver eneste flygtningebestilling kommer til offentlighedens kendskab. Det skal ikke være noget, der foregår på lukkede møder i Finansudvalget, og derfor vil også fremtidige ansøgninger om flygtningebestillinger blive forelagt her i salen.

For ikke nok med, at der bruges penge til integration af flygtninge, altså det 18-måneders-

[Behnke]

program, som flygtningene skal igennem, men Dansk Flygtningehjælps samlede udgifter til de flygtninge, som er under dens paraply, vil fra 1987 komme helt op på 880,6 mio. kr., altså næsten 1 mia. kr. Det, der så efterfølgende sker, er, at kommunerne også skal til at betale bistandshjælp til dem, bistandshjælp, som ganske vist refunderes af staten, men det er igen budgetteknik, som de danske skatteydere stort set er ligeglade med. Det, de kan konstatere, er, at på bistandskontoen skal der betales flere og flere penge: i 1987 398 mio. kr. og i 1988 669 mio. kr. i bistandshjælp til flygtninge, og det antal kroner vil jo eksplodere i takt med, at der sker stadig flere familiesammenføringer. Ganske vist siger udlændingeloven, at flygtninge har pligt til selv at forsørge deres familie, der kommer hertil, men virkeligheden er jo den, at både børn og ældre, der kommer hertil, har ret til at få de samme ydelser, som danskere får, og derfor vil de budgetter også komme til at revne.

Der er simpelt hen en grænse for, hvad vi skal finde os i, for Folketinget er jo ikke i stand til at afsætte mere end en vis sum penge hvert år til samtlige ydelser til bistandsmodtagere, og jo flere udgifter man har til flygtninge, jo mere vil disse udgifter simpelt hen som blodsugere trække al energien ud af de samlede budgetter for bistandsmodtagere, og på den måde vil man fjerne grundlaget for de danske statsborgere, der er i økonomisk klemme. Så kan Socialdemokratiet snakke om social genopretning alt det, det vil, og regeringen kan modernisere lige så meget, som den lyster, men disse udgifter til flygtningene vil præcis som termitter, der bider i et bordben, på et eller andet tidspunkt få det hele til at brase sammen.

Den anden årsag til, at Fremskridtspartiet vil have aktstykket behandlet her i salen, var, at man som bekendt i 1985 nedsatte antallet af konventionsflygtninge, der skulle komme, fra 500 til 250.

Det er sådan, at kun konventionsflygtninge får deres rejse til Danmark betalt, og det er den såkaldte ICM-organisation, der betaler og forestår transporten; det er også helt i orden. Det er Dansk Flygtningehjælp, som betaler pengene til ICM, og Dansk Flygtningehjælp får igen sine midler fra socialministerens bevillinger; det er også helt i orden. Men personer, der rejser hertil i forbindelse med familiesammenføringer, er ikke omfattet af den rejseordning,

medmindre de selv søger flygtningestatus. Det er kun konventionsflygtninge, der skal have rejsen betalt.

Det så man imidlertid stort på i Dansk Flygtningehjælp. I 1985 betalte man transport i forbindelse med 105 familiesammenføringer og i 1986 234. I 1987 er man frem til ultimo september nået op på 850. Alene de tre tal viser, hvor kraftigt den slags eksploderer. Og det er personer, som blot skal familiesammenføres.

Man har med andre ord foreløbig transporteret 1.189 personer til Danmark med rejsen betalt. Det har kostet over 4 mio. kr.

Når socialministeren forklarer, at hun ikke har haft kendskab til det forhold, og Socialministeriet siger, at der har været tale om en fejlkontering mellem ICM og Dansk Flygtningehjælp, er det selvfølgelig en mulig forklaring, men den går bare ikke; det er socialministeren, der har det politiske ansvar for, at disse ting fungerer, og det går altså ikke, at en privat dansk organisation har budt 1.189 personer på både betalt rejse og senere gratis ophold i Danmark, især ikke, når socialministeren i aktstykke 67 erkender, at der ikke har været en bevillingmæssig hjemmel til at foretage disse rejseudbetalinger.

Socialministeren erkender endda, at disse ekstra familiesammenføringer måske ikke var blevet til noget, hvis personer selv skulle have betalt for at rejse hertil, men nu får det offentlige kæmpeudgifter: integrationsomkostninger og efterfølgende bistandshjælp.

Fremskridtspartiet mener, at denne sag er så alvorlig, at såfremt dette aktstykke, hvori socialministeren erkender fejlen og alligevel fortsætter praksis, ikke tilbagetrækkes, vil Fremskridtspartiet gennem beslutningsforslag og lovinitiativer sørge for, at såvel socialministeren som Dansk Flygtningehjælp kommer til at overholde gældende regler.

Vi er ganske vist vidende om, at der er mange i denne sal, som har en tilbøjelighed til at afvise sagen, alene fordi det er Fremskridtspartiet, der har rejst den, men det bevillingsretlige i sagen kan man altså ikke komme uden om. Lige så vel som Tinget ikke kunne stemme imod et forslag fra Fremskridtspartiet om, at 2 plus 2 er 4, kan man heller ikke afvise det rent principielle i denne sag.

For til sidst at illustrere, hvor utrolig sagen faktisk er, kan jeg nævne, at et flertal i Finans-

[Behnke]

udvalget, bestående af alle repræsentanter med undtagelse af Fremskridtspartiets, gudhjælpemig har hvasket, som det hedder

Formanden:

Det må man ikke sige.

Behnke (FP):

Det afholder jeg mig fra.

Udviklingen på dette område går så hurtigt, at siden Fremskridtspartiet fremsatte dette beslutningsforslag, har vi i dagspressen og andre steder oplevet adskillig omtale af hele området, og derfor vil vi begære, at der kommer et udvalgsarbejde. Vi har allerede flere spørgsmål, som vi vil stille under dette udvalgsarbejde, og vi er sikre på, at når de spørgsmål er blevet besvaret, vil et flertal her i salen følge Fremskridtspartiet.

Formanden:

For at forebygge misforståelser skal jeg oplyse, at såvel aktstykker som Finansudvalgets beslutninger er tilgængelige for pressen og offentligheden.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Ja, det er jo en af de ting, som hr. Behnke forsøger at bilde befolkningen ind, at når et aktstykke behandles i Finansudvalget, er det en hemmelighed, men det er det jo slet ikke, og flygtningepolitikken, som vi fører, er bestemt heller ikke en hemmelighed. Hr. Behnke kommer i det hele taget med en række påstande, der ikke holder stik. Han fremstiller det, som om det var Flygtningehjælpen, der gav flygtningenes familier tilladelse til at komme til Danmark. Det er jo ikke rigtigt. De, der giver tilladelse til ophold i Danmark, er de offentlige danske myndigheder og ikke Flygtningehjælpen.

Men vi kender jo tonefaldet og hensigten igen, når hr. Behnke forsøger at forklare befolkningen, at dette er noget, som bistandsklienterne skal betale: De vil herefter blive udsuget!

Det er også karakteristisk både for hr. Behnkes og for fru Pia Kjærsgaards indlæg, at der ikke har været ét eneste medmenneskeligt ord i dem om flygtningene og deres forhold –

ikke ét eneste medmenneskeligt ord – men en lang række påstande, der har skullet tjene det formål at hidse befolkningen op imod flygtningene. Ja, så kender vi Fremskridtspartiet igen.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg kommer såmænd kun op for at frabede mig udtryk som »lusket igennem« – lusket bevillinger igennem, lusket aktstykker igennem. Der er overhovedet ikke nogen rimelighed i de påstande. Om de penge, der bliver anvendt på flygtninge i overensstemmelse med reglerne, bliver trukket fra en flygtningerreserve, som bærer den titel i Finansministeriet, eller de bliver tilvejebragt på en anden måde, er jo fuldstændig ligeegyldigt. Det, det drejer sig om, er, at der er fuld offentlighed om sagen, og at der er en livlig debat om den i pressen, og det sørger Fremskridtspartiets medlemmer for, hvad de er i deres fulde ret til. Men jeg vil gerne frabede mig udtryk som »lusket igennem«.

Jeg forstår, at hr. Behnkes formål med dette forslag er at få offentlighed om og presse på denne »luskede« sag, og jeg ser op i presseløgen og ønsker hr. Behnke til lykke med resultatet.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Ganske kort til hr. Henning Rasmussen: Vi får meddelelse om, at Dansk Flygtningehjælp allerede har givet 109 flygtninge tilsagn om, at de kan komme til Danmark, og så længe Fremskridtspartiet trækker denne sag i langdrag, sidder de et eller andet sted og kan ikke komme videre. Så er det Dansk Flygtningehjælp, der som en privat organisation må have givet det tilsagn, og ikke den danske stat.

Så til spørgsmålet om, hvorvidt noget, der bliver vedtaget i Finansudvalget, er tilgængeligt for offentligheden. Ja, selvfølgelig er det det. Det hedder sig, når Finansudvalgets møder er forbi, at »et flertal har vedtaget«, og så kan repræsentanter for de forskellige partier ude omkring på vælgermøder stå og sige, at det var sandelig ikke dem, der stemte for. Derfor er det, Fremskridtspartiet mener, at sagerne skal behandles her i salen, hvor hvert enkelt medlem får lov til at trykke på en knap på afstemningspanelet.

Med hensyn til det medmenneskelige: Fremskridtspartiet har alle dage været tilhænger af,

[Behnke]

at Danmark skulle modtage konventionsflygtninge fra FN. Det, vi bl.a. har været imod, er, at der f.eks. i årene 1984, 1985 og 1986, hvor der for alvor kom mange spontanflygtninge, rent faktisk kom så mange af dem, at de konventionsflygtninge, der f.eks. sad i en mudderpøl i Pakistan, måtte vente på at få deres sag behandlet, ganske enkelt fordi spontanflygtningene tog al tiden i Dansk Flygtningehjælp og i Dansk Røde Kors.

Og så endelig til socialministeren: Når jeg mener, at man lusker tingene igennem, skyldes det, at man ikke ved et finanslovsforslag spiller med åbne kort og sætter det antal på, som regeringen ifølge sine egne interne notater mener der vil komme af flygtninge i 1988, men i stedet sætter det 2.000 lavere. Når man allerede på så tidligt et tidspunkt som nu ved det, kommer det ikke som nogen overraskelse, at der kommer mange flygtninge næste år; man ved det på forhånd.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne anholde hr. Behnkes bemærkninger om, at den store tilstrømning af spontanflygtninge har betydet, at konventionsflygtninge har måttet blive siddende i deres mudderpøle. Spontanflygtninge er også mennesker, og de kommer i langt de fleste tilfælde til Danmark, fordi de er i akut fare. Jeg kan slet ikke forstå den sammenstilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Miljø- og planlægningsudvalget (12/11 87):

Udtræder: Svend Heiselberg (V)

Ny stedf.: Winther (V)

Uddannelsesudvalget (12/11 87):

Udtræder: Povl Brøndsted (V)

Ny stedf.: Winther (V)

Socialudvalget (12/11 87):

Udtræder: Mejdahl (V)

Ny stedf.: Winther (V)

Arbejdsmarkedsudvalget (12/11 87):

Udtræder: Elsebeth Kock-Petersen (V)

Ny stedf.: Winther (V)

Socialudvalget (12/11 87):

Udtræder: Qvist Jørgensen (S)

Ny stedf.: Henning Rasmussen (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 18. november 1987, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.55